

Roger Rönning firar 35 år som skivartist och ger ut ett vinylalbum.

(Vinylalbumet släpps endast i en begränsad numrerad upplaga.)

För några år sedan fick Roger Rönning en kreativ nytändning som resulterade i hans finaste sånger på mycket länge. Hans kreativa "flow" håller i sig och har nu resulterat i ett nytt fräscht album med titeln "Att finnas till", ett album som skildrar livet från alla skeden. En resa genom saknad, som landar i hoppfullhet och ljus.

Att det blivit just så är naturligt.

– För ett par år sedan hade jag en jobbig period på ett halvår, förklarar han. Jag förlorade både min lillasyster och min närmaste spelkompis, Ted Sterling, som jag hade haft duon Up The Road tillsammans med. Dessutom var det två personer till i min närhet som gick bort. Då fick man sig av naturliga skäl några rejäla tankeställare.

Människor bearbetar förlust av sina närstående på olika sätt. För en låtskrivare är det naturligt, för att inte säga ofrånkomligt, att det blir sånger. I Rogers fall resulterade det i några låtar om hur förlust kan ge glädjen över att leva ett extra djup. Han gör det på ett chosofritt sätt. Som vanligt är det enkla men goda ord.

– Jag hade inte någon plan att skriva om de här händelserna, det var bara något som blev, konstaterar han enkelt.

LIVETS OLIKA SKEDEN

Trots några sånger om saknad har det som helhet blivit ett väldigt livsbejakande album. Det finns egentligen ingen motsättning i detta, menar Roger.

– Alla gör en resa när de går igenom livsavgörande processer. Men efter att man tyckt synd om sig själv – fast man så att säga känner att man inte "borde" få det, eftersom man själv är kvar – så är det lätt att man börjar fundera på vad som är viktigt att ta vara på. Och det stora för mig är att vara älskad och ha någon att älska – det kan kännas vara både livskamrat, familj och vänner – och så musik. Det kan låta banalt, men det blir så tydligt och självklart vad som har betydelse när allt ställs på sin spets. Vi har ett val: vad gör vi av de år som vi förhoppningsvis har kvar på den här jorden?

Det här är ganska vuxna frågor. Men är det något som Roger Rönning är känd och respekterad för så

är det sitt naturliga sätt att fånga ögonblick och beskriva skeenden. Både stora, omvälvande händelser och de saker som kan synas vara bagateller men som är en lika stor del av det vi kallar att finnas till.

Det sistnämnda är för övrigt även titeln på den sång som avslutar albumet. Dessförinnan tas vi på en resa genom olika känslor och reflektioner. På sedvanligt vis underviker Rönning de stora gesterna och målar i stället med finare penseldrag fram bilder av livets olika skeden.

I likhet med många utländska singer-songwriters har Roger Rönning i dag en pondus som låtskrivare, sångare och samtidsskildrare som bara kan födas ur livserfarenhet. Han verkar i en genre där tidlösa kvaliteter som substans och hantverksskicklighet väger tungt och det är en fördel att ha varit med ett tag.

Låtarna kommer naturligt, ofta lättare än någonsin.

- Emellanåt händer att jag tvingas vänta på något - ett samtal eller besked av något slag - i en kvart.
I stället för att göra inget, så jag tar upp gitarren och börjar spela. Ibland händer det saker och det resulterar i en låt. Men det gäller att fånga och spela in idéerna direkt, för annars riskerar de att försvinna lika fort. För det handlar så mycket om dialekten, fraseringen eller betoningen och hur man hittar ett ackord. Och så kan man lyssna senare. Allt är förstås inte bra, men en del går att bygga vidare på.

ETT ALBUM MED BÖRJAN, MITT OCH SLUT

Liksom på det senaste albumet har den nyanserade Gunnar Nordén varit medproducent och medmusikant.

Roger presenterade över 20 låtar och sedan fick Gunnar tycka till.

Tillsammans skalade de bort hälften och nu sitter de med ett riktigt album - med en början, en mitt och ett slut, och med en luftig ljudbild som ger plats för lyssnaren att andas.

Lite pop, lite folkrock, lite country och lite soul. Ett naturligt groove.

"Vintage"-instrument. Varsamt spel. Och i centrum finner vi Rönningss omiskännliga röst och subtilt svängiga akustiska gitarrspel.

Här vimlar det av pärlor. Oppningslåten "Cat Stevens sång" är en varm minnesbild av den bortgångne vännen Ted.

Den dramatiskt förebyggande "Längre fram på vägen", med olycksbådande syntbas, är ett nyckelspår om den underliggande vetskap om alltings slut som alla har men få vill tänka på.

"Jag kände ingenting då" handlar om den förundran och skamkänsla man kan känna av att, när det händer, inte känna någonting när en av ens närmaste går bort.

- Men det beror förstås på att man stänger av, att man inte klarar att ta in allt just då, konstaterar Roger. Man stålsätter sig. Den ordentliga reaktionen kommer senare, när man klarar att öppna sig igen, låta det sjunka in.

"I en sång till dig" handlar om hur svårt det kan vara att uttrycka sig i vardagen, att tala om att man tycker om någon. Och då kan det i stället ta sig andra uttryck.

"Ett rosa regn" och "Innanför ditt skinn" har vi redan kunnat höra på radio och via diverse sociala medier.

Vänta dig inte ett desperat vändande av kappan efter rådande vind eller ängsligt blickande mot nästa trend.

- Jag skriver utifrån mina erfarenheter och hoppas att det finns likasinnade som känner igen sig.

Och visst finns de. Roger Rönning har på senare tid börjat omnämnas som "en hjälte" och "underskattad". Hans kvalitéer har åter börjat uppmärksammas. På sajter som Obladoo.se.

I månadspress. Och bland musiker och musikälskare, över en öl på Söders musikställen.

- Visst vore det bra att få ännu fler "ambassadörer". Sådana som tycker om det jag gör och sprider information om att jag gör ny musik. Och det vore kul att spela ute mer, säger Roger.

Det här är inte bara förhoppningar från en artist som sitter och väntar på att något ska hända. Tillsammans med den multibegåvade Mats Persson har han redan repat in ett antal Rönning-original som de provkört live med fin respons och nu är både redo och villiga att framföra i små och stora

sammanhang. Både klassiker som Tiden bara går, Det händer bara en gång och nya höjdare från de senaste albumen. Han är också beredd att repa in hela bandet. Kort sagt: Roger Rönning har fattat beslutet att lägga mer kvalitetstid på musiken.

LEVANDE MUSIKER

Roger Rönning har aldrig varit rädd för att testa nya vägar.

– Jag gick ju igenom en period då jag jobbade mycket med maskiner, nästan uteslutande faktiskt. Och det är ju ett billigare och mer kontrollerat sätt att jobba på och är också spännande. Men jag har funnit att min musik blir för statisk då. Den mår bättre av att framföras av levande musiker. Det blir ett "performance", en resa där alla spelar tillsammans. Den andas.

– Jag har alltid sjungit om vikten av att leva i nuet, men inte riktigt levt efter det själv. Jag har befunnit mig

i det här röret där man bara blickar framåt utan att stanna upp ordentligt.

Nu tvingades jag stanna upp. Och har sedan saktat ner tempot för att vara närvarande och inte slarva bort mitt liv, mina vänner och min musik.

Allt detta, och mycket mer, kan vi höra på det nya albumet från en av landets finaste rockpoeter.

Tio starka låtar. En varm röst. Och ett sound som saknar bäst före-datum.

Lyssna själv.